

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Justyna Koska – Janusz

Protokolant: Aneta Cegiełka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2021 r. i 13 stycznia 2022 r. w W.

sprawy **V. S. ((...))**, syna S. i O., urodzonego (...) w C. (U.)

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lipca 2020 r. w W., przy ul. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (0,76/ 0,85/ 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazdem mechanicznym, to jest samochodem marki T. (...) o nr. rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk;

orzeka

I. oskarżonego **V. S.** uznaje za winnego tego, że 12 lipca 2020 r. w W., przy ul. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie - 0,76 mg/l, II badanie - 0,85 mg/l, III badanie - 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził samochód T. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym tj. czynu z art. 178a § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł (czterdzieści złotych);

II. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 39 pkt. 3 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności – zatrzymania w sprawie w dniu 12 lipca 2020 r. od godziny 1:09 do godziny 15:15;

V. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 lipca 2020 r. do 13 stycznia 2022 r.;

VI. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 480,00 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty.

sędzia Justyna Koska – Janusz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 472/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	V. S.	w dniu 12 lipca 2020 r. w W., przy ul. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie - 0,76 mg/	

		l, II badanie - 0,85 mg/l, III badanie - 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził samochód T. (...) nr rej (...) w ruchu lądowym.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Kierowanie w dniu 12 lipca 2020 r. przez V. S. w W. przy ul. (...) pojazdem mechanicznym marki T. (...) o nr rej. (...).</p> <p>Uszkodzenie przez V. S. dwóch pojazdów podczas wykonywania manewru włączania się do ruchu.</p> <p>Przeprowadzenie przez funkcjonariuszy Policji badania na zawartość alkoholu w wydychanym przez V. S. powietrza.</p> <p>Stwierdzenie u V. S. stanu nietrzeźwości: (I badanie - 0,76 mg/l, II badanie - 0,85 mg/l, III badanie - 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu).</p>	wyjaśnienia V. S.	30, 118	
zeznania K. T.	18v, 119		
zeznania A. P.	124-125		
protokół zatrzymania osoby	2		
protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania	5-6, 7-8		

protokół oględzin	15, 16, 17		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWODÓW			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia V. S.	przyznanie się oskarżonego w trakcie postępowania przygotowawczego i sądowego do popełnienia zarzucanego mu czynu w świetle dowodów uznanych przez Sąd za wiarygodne nie budziło wątpliwości co do prawdziwości i szczerości.	
zeznania K. T.	zasługiwały na obdarzenie walorem wiarygodności, ponieważ świadek w trakcie postępowania przygotowawczego w		

	<p>sposób szczegółowy, logiczny i rzeczowy przedstawił przebieg zdarzenia. Wiedza świadka pochodziła z bezpośredniej obserwacji zachowania oskarżonego, jak i podjętych później z jego udziałem czynności służbowych, w tym przeprowadzenia badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Na wiarygodność zeznań świadka nie rzutowała kwestia niepamięci wydarzeń w postępowaniu sądowym. Proces zacierania się pewnych wydarzeń stanowi normalne następstwo upływu czasu, zwłaszcza w sytuacji podejmowania interwencji w podobnych zdarzeniach. Ponadto świadek potwierdził w całości złożone uprzednio przez siebie zeznania.</p>	
<p>zeznania A. P.</p>	<p>Sąd zeznania tego świadka również obdarzył walorem wiarygodności w całości. Przesłuchany po raz pierwszy w postępowaniu jurysdykcyjnym świadek szczegółowo wskazał miejsce oraz przyczyny podjęcia interwencji wobec oskarżonego. Świadek potwierdził, że oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu, co znajduje potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci protokołu z badania stanu trzeźwości. Jako, że relacja świadka była spójna z zeznaniami K. T. oraz</p>	

	znajdowała potwierdzenie w dowodach z dokumentów Sąd uznał je za prawdziwe.	
protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania	nie budził wątpliwości Sądu w zakresie prawidłowości wykonania i rzetelności zawartych w nim danych, w tym odnośnie zawartości alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu. Sąd nie znalazł powodów do zakwestionowania wyników badań, ponieważ czynność badania stanu trzeźwości wykonana została przez osobę upoważnioną - funkcjonariusza Policji, urządzeniem posiadającym ważne świadectwo wzorcowania, a więc sprawnym, nadto do protokołu załączono oryginał wydruków z urzędnia. Z treści protokołu wynika również, że oskarżony nie żądał badania analizatorem wydechu dokonującego pomiaru metodą spektrometrii w podczerwieni, ani przeprowadzenia badania krwi.	
protokół oględzin	niekwestionowany przez strony postępowania. Dokument sporządzony przez funkcjonariusza Policji we właściwej formie.	
protokół zatrzymania osoby	dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi	

	<p>przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji w zakresie przyznanych mu kompetencji nie pozostawiał żadnych wątpliwości co do jego wiarygodności. Dowód niekwestionowany przez strony. Sąd również nie znalazł powodów do kwestionowania tego dowodu z urzędu.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p><i>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I	V. S.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialności z art. 178a § 1 kk podlega kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.</p> <p>Stan nietrzeźwości zgodnie z art. 115 § 16 kk zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.</p> <p>Przestępstwo to można popełnić umyślnie. Oznacza to, że sprawca musi mieć świadomość znajdowania się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, aczkolwiek nie musi uświadamiać sobie ilości alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>Mając powyższe na względzie i odnosząc je do zgromadzonych w sprawie dowodów stwierdzić należało, że oskarżony V. S. swoim</p>			

zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 kk. Z dowodów, w tym przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 12 lipca 2020 roku oskarżony spożył alkohol w postaci pięciu piw, a następnie chcąc włączyć się do ruchu drogowego, prowadził znajdując się w stanie nietrzeźwości, w ruchu lądowym pojazd marki T. (...) o nr rej. (...), uderzając przy tym w dwa zaparkowane obok pojazdy. Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony kierując pojazdem mechanicznym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zawartość alkoholu w litrze wydychanego powietrza przez oskarżonego V. S. wynosiła bowiem podczas I badania - 0,76 mg, II badania - 0,85 mg i III badania - 0,78 mg. Wartość ta została potwierdzona wynikami badań przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji na miejscu zdarzenia analizatorem wydechu Alco-Sensor IV CM posiadającym ważne świadectwo wzorcowania oraz oryginałami wydruków z przebiegu badania załączonymi do protokołu.

W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości,

że oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Prawo o ruchu drogowym. Oskarżony wiedział, bowiem że przed odbyciem podróży pojazdem mechanicznym marki T. (...) o nr rej. (...) spożywał alkohol, a czas, jaki upłynął pomiędzy spożyciem piwa a podjęciem jazdy samochodem, był niewystarczający do całkowitego zmetabolizowania spożytego przez niego alkoholu, co uprawniałoby go do rozpoczęcia jazdy. Powoływanie się w tych okolicznościach przez oskarżonego na zamiar przejechania niewielkiego odcinka drogi nie stanowi przesłanki uwalniającej go od odpowiedzialności karnej. Dla realizacji znamion tego przestępstwa nie ma znaczenia odległość, jaką zamierza pokonać kierujący, zakaz prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości ma charakter bezwzględny i nie podlega relatywizowaniu.

Nie sposób również stwierdzić, że wyniki badań przeprowadzonych z udziałem oskarżonego był zawyżony czy nieprawidłowy. Po pierwsze świadectwo wzorcowania przewiduje niepewność pomiaru do wartości 0,01 mg/l

przy wartości zmierzonej 0,25 mg/l. Trudno zatem uznać, aby pomiary wykonane u oskarżonego były błędne, nawet przy uwzględnieniu dopuszczalnej niepewności pomiaru. Po drugie po spożyciu poziom alkoholu we krwi osiąga szczyt w ciągu 30-45 min, zaś sam proces metabolizowania alkoholu przebiega wolniej niż wchłaniania.

Bezspornym również jest to, że oskarżony prowadził pojazd drogą publiczną w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, tj. ulicami (...) gdzie odbywa się ruch lądowy.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
V. S.	I	I	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk, uwzględniając stopień winy sprawcy, społeczną szkodliwość czynu i konieczność i konieczność realizacji celów prewencyjnych kary, jak również właściwości i warunki osobiste sprawcy, w tym sposób życia przed i po popełnieniu przestępstwa.</p> <p>Stopień winy oskarżonego był wysoki. Oceniając zachowanie oskarżonego w świetle powszechnie przyjętych norm społecznych nie sposób stwierdzić, aby zaktualizowały się wobec niego okoliczności, które usprawiedliwiałyby takie zachowanie i postawę. Jako osoba dorosła, posiadająca uprawnienia do kierowania pojazdami od wielu lat i to w</p>

kategoriach B, C, C+E, oskarżony wiedział jakie ciążą na nim obowiązki jako kierowcy pojazdu.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny. Sąd miał na względzie rodzaj i charakter naruszonego dobra (bezpieczeństwo w ruchu lądowym oraz życie i zdrowie uczestników ruchu drogowego), sposób i okoliczności popełnienia czynu (włączanie się do ruchu i uszkodzenie przy tym innych zaparkowanych pojazdów), wagę naruszonych przez sprawcę reguł ostrożności i stopień naruszenia (zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, która w najwyższym osiągniętym pomiarze trzykrotnie przekraczała wartość graniczną pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem) oraz postać zamiaru (działanie z zamiarem bezpośrednim).

Jednocześnie jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił brak uprzedniej karalności, przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażenie skruchy oraz brak uprzedniej karalności w postępowaniu mandatowych i brak punktów karnych.

Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał

			<p>na względzie możliwości finansowe oskarżonego, zaś liczbę stawek dziennych dostosował do stopnia kryminalnej zawartości przypisanego oskarżonemu czynu.</p> <p>Orzeczona kara jest adekwatna do zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak również uwzględnia możliwości finansowe, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz spełnia wymogi prewencji indywidualnej i generalnej, dając gwarancję skutecznego zwalczania przestępczego zachowania na drodze i budując zaufanie do obowiązującego systemu prawa.</p>
V. S.	II	I	<p>Biorąc pod uwagę to, że popełniony przez oskarżonego czyn podważa do niego zaufanie jako odpowiedzialnego uczestnika ruchu drogowego, jak też wynikający z przepisu art. 42 § 2 kk obowiązek orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż 3 lata, Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów właśnie na okres 4 lat. Określając okres trwania środka karnego Sąd uwzględnił stopień naruszenia przez</p>

			oskarżonego jego obowiązków jako kierowcy, a przejawiających się w poziomie stanu nietrzeźwości, w jakim zdecydował się uruchomić pojazd i nim się przemieści. Ten środek karny spełni funkcję represyjną pozbawiając tymczasowo oskarżonego możliwości uczestnictwa w ruchu drogowym jako kierowcy, jak i kształtować będzie świadomość prawną społeczeństwa i uzmysławiać, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości niesie za sobą surowe, dotkliwe konsekwencje.
V. S.	III	I	Będąc zobligowanym przepisem art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Konieczność uiszczenia świadczenia pieniężnego wzmocni dolegliwość orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
V. S.	IV	I	Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania w sprawie w dniu 12 lipca 2020 roku od godz. 1.09 do godz. 15.15.
V. S.	V	I	Na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od 12 lipca 2020 roku do 13 stycznia 2022 roku.
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku oskarżonego o warunkowe umorzenie postępowania			

karnego. Oskarżony jako osoba dorosła i doświadczony kierowca powinien był wziąć pod uwagę grożące, surowe konsekwencje za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, o których informuje się społeczeństwo. Oskarżony wiedząc, że spożywał alkohol mógł skorzystać z przewozu taksówką, uberem lub z komunikacji miejskiej. Fakt, że oskarżony dotychczas nie był karany nie jest wystarczającą podstawą do warunkowego umorzenia postępowania. Zazwyczaj przecież sprawcami występku z art. 178a § 1 kk są osoby niekarane, dla których jest to zazwyczaj pierwsze i jedyne przestępstwo, jakiego się dopuszczają. Istnieje zatem potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa w tym zakresie. Zważywszy na winę i stopień społecznej szkodliwości czynu, o czym więcej w pkt 4 uzasadnienia, nie sposób uwzględnić wniosku oskarżonego, tym bardziej gdy stan nietrzeźwości ponad trzykrotnie przekraczał próg uznania takiego zachowania za przestępstwo.

7. *Koszty procesu*

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 480 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków.</p> <p>Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Na zwrot wydatków w kwocie 70 zł składają się koszt doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym - po 20 zł oraz karty karnej - 30 zł. Wysokość zasądzonych kosztów nie będzie stanowiła dla oskarżonego nadmiernego ciężaru. Konieczność poniesienia w całości kosztów sądowych w połączeniu z orzeczoną karą i środkami karnymi z jednej strony będzie wymierną dolegliwością finansową, zaś z drugiej pozytywnie wpłynie na strefę społecznego odbioru rozstrzygnięć sądowych. Trudno uznać za sprawiedliwe ponoszenie przez ogół społeczeństwa kosztów niniejszego postępowania wywołanych</p>	

	postępowaniem oskarżonego.	
1.Podpis		
sędzia Justyna Koska- Janusz		